

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 15. lipnja 2008.

Papina kršćanska poruka o suradnji i miru među svim narodima

Draga braćo i sestre,

Prije nego što završimo ovo bogoslužje, izraavam svoje poštovanje onima koji su ga pripremili s tolikom brigom i animirali glazbom i pjevanjem. Zahvaljujem onima koji su organizirali ovo moje putovanje i daju svoj doprinos kako bi se ono odvijalo na najbolji mogući način: mislim pri tome na razne mjesne vlasti, na snage sigurnosti, na dragovoljce, kao i na vas, stanovnici Brindisija. Sve vas pozivam kao i svake nedjelje da mi se pridruite u molitvi Angelusa. Mjesto na kojemu se nalazimo – luka – prepuno je bremenitoga simboličnoga značenja. Svaka luka govori o prihvaćanju, o zaklonu, o sigurnosti; govori o eljenome pristajanju nakon – moda duge i teške – plovidbe morem. No, govori i o odlascima, o planovima i tenjama, o budućnosti. Luka Brindisija na osobit način ima istaknutu ulogu za komunikaciju prema Sredozemnome moru i prema istoku, te stoga ugošćuje i bazu Ujedinjenih naroda, koja ima vanu funkciju u humanitarnome smislu.

Zato s ovoga tako čarobnoga mjesta, koje nije daleko od zemlje što ju se naziva "dobar dan" Italije (Calimera) elim ponoviti kršćansku poruku o suradnji i miru među svim narodima, osobito među onima koji okruuju ovo more, drevnu kolijevku civilizacije, te onih bliskoga i srednjega istoka. Drago mi je što to mogu učiniti riječima koje sam upotrijebio prije dva mjeseca u New Yorku, obraćajući se Općoj skupštini OUN-a: "Djelovanje međunarodne zajednice i njezinih institucija, podrazumijevajući poštivanje načela što su u temelju međunarodnoga poretka, nikada se ne smije tumačiti kao neeljeno nametanje i kao ograničavanje suverenosti. Upravo suprotno: ravnodušnost ili izostanak intervencije čine stvarnu štetu. Ono što je potrebno je dublje traganje za načinima prevencije i nadzora sukoba, istrajući svaki mogući diplomatski put i posvećujući pozornost i ohrabrenje pa i najslabijim znakovima dijaloga ili elji za pomirenjem" (L'Osservatore Romano, 20. 04. 2008, str. 8).

S ovoga komadića Europe što se protee u Sredozemno more, između istoka i zapada, još se jednom obraćamo Mariji, Majci koja nam "pokazuje put" – Odegitria – darujući nam Isusa, Put mira. Zazivamo je u duhu sa svim nazivima kojima se časti u svetištima Apulije, a osobito ovdje, iz ove drevne luke molimo ju kao "luku spasa" za svakoga čovjeka i za cijelo čovječanstvo. Njezina majčinska zaštita neka uvijek brani ovaj vaš grad i pokrajinu, Italiju, Europu i cijeli svijet od nepogoda koje prijete vjeri i pravim vrijednostima; neka mladima dadne da bez straha izvezu na pučinu kako bi s kršćanskom nadom krenuli ususret ivotnome putovanju. Marijo, luko spasenja, moli za nas!